

Förordning (1974:235) om tillstånd till sjöfart i inrikes trafik med utländskt fartyg m.m.

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt förordning (1982:234).

1 §

[2601] Fråga om undantag i visst fall från bestämmelserna i förordningen den 10 november 1724 angående främmandes Fahrt på Sverige och Finland och i förklaringen den 28 februari 1726 över denna förordning [2601:1] om förbud mot sjöfart i inrikes trafik med utländskt fartyg prövas av Transportstyrelsen.

Om undantag i fråga om fartyg, som är registrerade i vissa främmande länder, finns särskilda överenskommelser. Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter för prövning av en ansökan om undantag enligt första stycket. *Förordning (2010:1582)*.

Till 1 st

[2601:1] Bestämmelser om förbud mot kustfart och insjöfart med främmande fartyg är intagna i *k förklaring 28 feb. 1726 över förordningen den 10 nov. 1724 ang. främmandes Fahrt på Sverige och Finland* (det s.k. produktplakatet), vari anföres bl.a. följande.

Fördenskull – – – have Vi Oss häröver i nåder velat förklara, att den främmandom icke allenast är betagit, att med deras farkoster hitföra – – – utan ock att de icke heller måge gå på frakt med någre svenska effekter att intaga i den ena inrikes orten och föra till en annan – – –.

Till 2 st

[2601:2] Enligt *SJÖVs medd (SJÖFS 1982:50)* är enligt särskilda överenskommelser följande länders fartyg berättigade till kustfart mellan svenska hamnar, nämligen Argentina, Belgien, Danmark, Frankrike, Irländska republiken, Island (endast beträffande fartyg, vilkas nettodräktighet överstiger 30 ton), Japan, Nederländerna, Norge, Portugal samt Storbritannien och Nordirland.

[2601:3] Enligt *regeringsbeslut 1981 11 12* framgår att fartyg under brittisk flagg men med hemort utanför Storbritannien och Nordirland, dvs. de brittiska öarna, inte är berättigade till kustfart enligt den svensk brittiska överenskommelsen om ömsesidig kustfartsrätt.

[2601:4] I *SJÖVs skrivelse 1998-07-24 om inrikes sjötransporter med NIS-registrerade fartyg* anförs bl.a. följande.

En Kungl. förordning från 1724 med förklaring 1726 uttalar förbud mot utlandsflaggade fartyg i svensk inrikes fart. Undantag från förbudet kan ske i tre fall, nämligen om Sverige träffat bilateral överenskommelse med annan stat om ömsesidigt tillträde, i ad hoc-situationer när tillgänglig, passande svensk transportkapacitet saknas samt när fråga är om tillämpning av EU:s cabotageförordning (3577/72/EEG) ([2609] o.f.).

Beträffande NIS-registrerade fartyg kan då konstateras, att EU:s cabotageförordning i och för sig också gäller för Norge enligt EES-avtalet. NIS-fartygen uppfyller dock inte kravet enligt förordningen att få utföra trafik i eget land. Cabotageförordningen är därför inte tillämplig och ger inte någon rätt för NIS-fartygen.

Genom ett regeringsbeslut 1989 godkändes en överenskommelse med Norge om att fartyg registrerade i NIS skulle omfattas av ländernas avtal från 1959 om ömsesidig rätt att utföra kustfart i varandras länder. NIS-registrerade fartyg har alltså rätt att gå i svensk kustfart.

Mot angiven bakgrund noterar Sjöfartsverket att NIS registrerade fartyg får utföra transporter mellan orter belägna efter svensk kust (ex. Göteborg–Uddevalla). När däremot fråga är om trafik mellan icke-kustorter (ex. i Mälaren eller Vänern) eller mellan en kustort och en icke-kustort (ex. Norrköping–Västerås) medges inte sådan trafik generellt, utan får bara utföras på ad-hoc-basis efter särskilt tillstånd av Sjöfartsverket.

1 a §

[2602] Förordningen den 10 november 1724 angående främmandes Fahrt på Sverige och Finland och förklaringen den 28 februari 1726 över denna förordning gäller inte för fartyg som omfattas av rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7

december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) ([2609] o.f.), i lydelsen enligt Anslutningsfördraget av den 9 december 2011 om Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen, eller rådets förordning (EEG) nr 3921/91 av den 16 december 1991 om villkoren för att transportföretag skall få utföra inrikes transporter av gods eller passagerare på inre vattenvägar i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande, i den ursprungliga lydelsen. *Förordning (2014:1366)*.

2 §

[2603] Tullverket och Kustbevakningen utövar tillsyn över att sjöfart ej bedrivs i strid mot de bestämmelser som anges i 1 § första stycket. *Förordning (1999:487)*.

3 §

[2604] Används fartyg uppsåtligen eller av oaktsamhet i strid mot de bestämmelser som anges i 1 § första stycket utan att fartyget omfattas av ett sådant undantag som anges i 1 § andra stycket eller av rådets förordning (EEG) nr 3577/92 ([2609] o.f.), i lydelsen enligt Anslutningsfördraget av den 9 december 2011 om Republiken Kroatians anslutning till Europeiska unionen, eller rådets förordning (EEG) nr 3921/91, i den ursprungliga lydelsen, som anges i 1 a §, döms befälhavaren och redaren eller den som i redarens ställe brukar fartyget till böter. *Förordning (2014:1366)*.

4 §

[2605] Transportstyrelsens beslut enligt denna förordning får överklagas hos regeringen. *Förordning (2008:1176)*.

[2606] Denna kungörelse träder i kraft den 1 juli 1974. Det i Kungl. Maj:ts brev den 28 december 1973 meddelade bemyndigandet för Sjöfartsverket att medge undantag från förbudet att i riket bedriva kustfart och insjöfart med utländska fartyg upphör samtidigt att gälla. Undantag som medgivits enligt äldre bestämmelser skall anses meddelade enligt 1 § första stycket i denna kungörelse.